

Sesſion blev brugt af en æret Rigsdagsmand, nemlig at det kunde faae Udſeende af, at man gik med Tiggerpoſen, men det er ingen Skam; thi ligesom den chriſtne Kirkes Herre fra Førſt af kan ſiges at være gaaet med en Tiggerpoſe, ſaaledes kunne ogſaa dens Tjenere gjøre det. Naar Kirken imidlertid er en Folketirke, en Statskirke, ſaa faae dens Tjenere ſom Statens Tjenere, og fordi Staten paalægger dem beſtemte Forretninger, deres enten større eller mindre Løn, ſaaledes ſom Staten vil hde dem den; det ligger alene under Statens Omraade. Efter diſſe korte Bemærkninger, der maafkee allerede ere blevne for vidtløftige med Henſyn til det foreliggende Lovudkaſt, hvilket dog er begrundet i, at jeg betragter det i nøie Sammenhæng med Lovudkaſtet om Præſternes Lønning, og paa Grund af, at jeg ikke troer, at det nytter at foretage nogen væſentlig Forandring i denne Henſeende, før man næſten er paa det Nene med, hvorledes det hele Forhold ſkal ordnes, forekommer det mig at være ganſke naturligt, at diſſe ſaakaldte Præſtepenge, baade i Kjøbenhavn og med Liden ogſaa i Kjøbſtæderne, betragtes ſom en Afgift, lagt paa Indkomſten, paa Indtægten, til Hjælp til Folketirkens Underſtøttelse og Vedligeholdſe.

Eſchering: Det Spørgſmaal, ſom ligger for, er af en meget ſtor Vigtighed; der er, ſaa forekommer det mig, ikke alene at tage Henſyn til, hvorledes man ſkal hjælpes ud af den nuværende Forlegenhed, men der maa ogſaa tages Henſyn til, hvad der i Virkeligheden ſtabes for Fremtiden. Den ærede Miniſter gjorde opmærksom paa, at jeg ſkulde have overſeet, at de perſonlige Bidrag, ſom ikke blive hdede til Kirken, tilfalde Skolen; jeg har imidlertid forſtaaet det ſaaledes, at den nye Ordning, ſom vi gaae indpde med Communen, foraarſager, at der ikke kommer til at beſtaae nogen ſærlig Skolekaſſe, at Ydeſe til Skolen alſaa bliver en Ydeſe til Communen. Nu ſtaaer der eypres i Grundloven, at det ſkal hdes til Skolen, og naar vi alſaa indbefatte Skolendgifterne under de almindelige Communeudgifter, ſammenbrage dem i een Sum, og deraf atter udrede til Skolen, ſaa er det ikke ſaa let at give Bidragene denne ſpecielle Anvendelſe — det vil altid blive tvivl-

ſomt, hvorledes man kan benytte dem. Jeg var gaaet ud fra den Forudſætning, at man ikke længere var iſtand til paa en nyttig og henſigtsmæssig Maade at anvende dem ſaaledes; men imidlertid ſkal jeg villig indrømme, at der maa udvikle ſig en Skoleconto paa Communens Regniſtab, og at diſſe Penge alſaa umiddelbart kunde føres Skolecontoen til Indtægt. Det er der ikke nogen aabenbar Vanſtelighed ved, men dette være nu, ſom det vil, ſaa var min Hovedtanke den, at man ved Lovudkaſtet vedblev at vedligeholde hele denne Skat ſom en perſonlig Skat til geiſtliche Formaal. Jeg vilde raade til at ophæve den hele perſonlige Skat til geiſtliche Formaal, og derimod paalægge Byen Kjøbenhavn en forholdsviis Ydeſe til Statskaſſen, for at den deraf kunde udrede Lønning til Præſterne i Kjøbenhavn; gjør man det, bliver man fri for det hele Spørgſmaal om de perſonlige Ydeſer, ſom her gribe ind paa en ganſke egen Maade. Det Argument, ſom den ærede Miniſter hentede fra Ikke-Tiendefriheden for Byens Forder, vil her ikke kunne holde Stik; thi fordi diſſe ikke ere tiendefrie, deraf har det paa ingen Maade været en Følge, at i tidligere Tider de, der ingen Forder havde, ikke ſkulde hde Afgifter, der ſvarede til de Byrder, ſom de, der havde Forder og Eiendomme, udredede gennem Tienden, og jeg troer heller ikke, at man kan have en aldeles klar Oplysning om Præſtepengenes Oprindelſe. Der har været Tider her i Landet, hvor man har tænkt ſig navnlig den protestantiſke Kirke ſom en fuldkommen fri Menighed, i hvilken det heroebe paa Menighedsmedlemmernes frie Billie og Vilkaar, hvorledes Præſten ſkulde lønnes, og det er førſt lidt efter lidt, at Lovbeſtemmelſer ere komne til for at hde paa de Savn, man troede at finde deri, at det var overladt til de Geiſtliche ſelv at finde Menigheder og Indtægter. Det er imidlertid en Sag, ſom jeg ikke ſkal gaae ind paa, idet jeg blot her vil holde mig til det reent finantiſke, og da kommer jeg tilbage dertil, at vil man røre ved dette Forhold, troer jeg, at man i finantiſtel Henſeende gjør Uret ved ikke at hde den hele Beſtatning og derimod ſige, at de nødvendige Midler til dette Formaaels Opnaaelſe paalignes i Forbindelſe med de øvrige Byſkatter uden ſærligt at udfondres til Kirkens Brug; af